

GÜZEL SÖZ VE BAĞIŞLAMA SADAKADIR*

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَدَىٰ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ

“Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, her bakımdan sınırsız zengindir, halîmdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).”¹

Bizi gerçek manada insan yapan, bizleri güzelleştirip değerli kılan ve öteki canlılardan ayıran özelliklerin başında söz söyleme yeteneğimiz gelir. İnsan olarak çoğu zaman öneminin farkında bile olmadığımız bu nimetle ilgili olarak, Yüce Rabbimiz; güzel söz ve insanları bağışlama, peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlı olduğunu ifade etmektedir.²

Dil, nice dostlukları bitiren, yeri geldiğinde de gönülleri fethedip nice düşmanları barıştıran ve gücünü gönülden alan bir emanettir. “Yumuşak sözler taş kalplere bile tesir eder” deyişi bu gerçeğe işaret eder. Allah, bir insana her şeyin tatlısını, yalnız dilin acısını verdi mi insan ne yapsa fayda etmez. Gönül alan hoş bir söz söylemek, tatlı dille reddetmek (geri çevirmek), ayıp örtmek, saygısızlığa karşı bağışlama ile davranmak arkasından eziyet gelen veya gönül bulantısı ile birlikte olan bir sadakadan daha hayırlıdır. Güzel bir söz, kalplerin yaralarını sarar, onları hoşnutluk ve güler yüzlülük duygularıyla doldurur. Bağışlama, ruhların kinlerini temizler, yerine kardeşlik ve doğruluğu yerleştirir. Bu durumda güzel bir söz ve bağışlama, sadakanın birinci görevi olan ruhların arındırılması ve kalplerin yakınlaştırılması işlevini yerine getirir.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَصْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

“Görmedin mi, Allah güzel bir sözü nasıl misal getirdi? (Güzel bir söz), kökü sağlam, dalları göğe yükselen bir ağaç gibidir. Bu ağaç Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir. Kötü bir sözün durumu da; yerden koparılmış, ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağacın durumu gibidir.”³

Bu ayetler, bizlere iyinin kötüye, güzelin çirkine, imanın küfre, tevhidin şirke, hakkın batıla üstünlüğünü etkileyici bir benzetmeyle tasvir ediyor. Buna göre “güzel söz” dalları göklerde, kökleri de yerin derinliklerinde olan hoş bir ağaç; çirkin söz ise, kökleri yerden kopmuş kötü bir ağaç gibidir. Şimdi veciz bir ifadeyle hakkın ve batılın resmini çizen bu “güzel ağaç” ve “çirkin ağaç” benzetmesini biraz açalım:

Hakkı temsil eden güzel ağacın iki temel özelliği olduğunu görüyoruz. Birincisi sağlam olması, diğeri de verimli olmasıdır. Sağlamdır; en şiddetli rüzgârlar karşısında bile sarsılmaz ve yıkılmaz, çünkü kökleri yerin derinliklerindedir. Verimlidir; çünkü her yıl meyve verir. Batılı temsil eden çirkin ağaç ise kökleri yerin yüzeyinde olduğundan temeli sağlam değildir. Sabit bir yeri ve dayanağı da yoktur. Tıpkı hakkın karşısında batılın sağlam dayanaklardan yoksun olması gibi. Bu yüzden en hafif rüzgârlar karşısında bile savrulmaya müsaittir. Peygamberler “hoş sözü” temsil eden “hoş ağacın” en güzel örneklerini teşkil ederler. Bu durumda “söz”ü

¹ Bakara, 2/263

² Bakara, 2/263

³ İbrahim, 14/24–26

sadece ağızdan çıkan bir kelimeye indirgememiz doğru değildir. Buradaki söz aynı zamanda bir tavır, duruşu, inancı ve öğretiyi ifade etmektedir. Tefsirlerimizde, ayetteki “güzel söz”den kastın tevhid inancının özü lâ ilâhe illallah olduğu ifade edilmektedir. Gerçekten de en güzel söz kelime-i tevhiddir. Zaten bütün doğru sözler, güzel huylar ve davranışlar bu yüce kelimenin yansımaları değil midir? Tüm peygamberler bu kelimeyi yüceltme uğruna mücadele vermemişler miydi? Bu durumda çirkin ağaç ise, peygamberlere ve onların ilettikleri mesajlara karşı duran, bu mesajları etkisiz kılmaya çalışan her türlü söz, düşünce ve davranış temsil eder. Kökü toprağın yüzeyinde kaldığı için topraktan da ona hayat veren yağmurdan da faydalanamaz.

Meyve vermediği gibi gölgesinden de bir hayır gelmez. İşte bu şekilde batılın da ne kendisine ne de insanlığa sağladığı veya sağlayacağı bir yarar vardır.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), bir hadisinde Müslüman şahsiyeti tarif ederken ‘yaprakları düşmeyen ve her mevsim meyvesini veren bir ağaç’ benzetmesini yapar ve ashabına bunun hangi ağaç olduğunu sorar. Kimseden ses çıkmayınca “hurma ağacıdır” diyerek kendisi cevap verir.⁴ Burada hurma ağacının veya meyvesinin faydalarını sıralayacak değiliz. Ancak çoğunlukla meyvesini yiyerek karınlarını doyurdukları, serinlemek ve dinlenmek için gölgesinden yararlandıkları göz önüne alınırsa kurak çöl ortamında yaşayan müminler için bu ağacın ne kadar hayati bir değeri olduğunu anlamamız zor olmayacaktır. İşte mümin, Allah’ın elçisinin gözünde böyle bir ağaç gibidir. Düşüncesiyle, sözüyle ve davranışıyla çevresine yararlı olur. Yine Resûl’ün ifade buyurduğu gibi **“İnsanların elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir mümin.”**⁵ Mümini bu kadar yücelten şey şüphesiz ki en yüce olan Allah’ın sözünü⁶ vicdanının derinliklerinde ve davranışlarında taşımasından kaynaklanmaktadır. Bu yüzdendir ki, aynı zamanda mümini temsil eden “güzel ağacın” dalları yükseklerdedir. Çünkü faydalı davranışlarıyla “güzel sözü” göklere, yücelere taşıyan mümindir.⁷

Rabbimiz sadakanın, verenin alana karşı bir üstünlük aracı olmadığını, yalnızca Allah’a verilen bir borç olduğunu belirtir. Onun eziyet veren sadakaya ihtiyacı yoktur. Eğer kendisine sadaka verilecek kişiye karşı takınılacak tavır bir şekilde onu incitecekse bunu vermek yerine uygun sözler söylemek ve ihtiyacını arz eden kişiyi hoş görmek, durumunu başkalarına duyurmamak manevî sonuç, ecir ve ahlakî davranış olarak tercih edilir.

Allah kimseye muhtaç olmadığı için hiç kimsenin harcamasına da (infak) ihtiyaç duymaz. O, cömert ve geniş yürekli insanları sever, cimri insanları sevmez. Çünkü O cömert’tir, bağışlayandır ve eli açık olandır. Allah, hayat için gerekli olan şeyleri insanlara sınır tanımadan veren ve onları hatalarına rağmen tekrar tekrar bağışlayandır. Rabbimiz yaptıkları bağışı sürekli hatırlatarak karşılarındaki insanın gururunu inciten ve sadece küçük bir şey vermiş olsa bile bunu başa kakıcı ifadeler kullanan kimseleri sevmez. İnsan diliyle hem kendini hem de başkalarını yüceltir. Dilden kalbe yol vardır.

⁴ Buhârî, “Tefsîr (İbrahim)”, 1

⁵ Buhârî, “İman”, 4

⁶ Tevbe, 9/40

⁷ Bk. Fâtır, 35/10

İnsan, bin bir güçlkle ve zaman harcayarak, emek verip ter akıtarak çıktığı mevkilerden birkaç sözle düşebilir. Bu nedenle nerede, nasıl konuşacağını düşünüp tasarlayarak konuşmak bizi güç durumlara düşmekten korur.

Güzel konuşan insanlar için “ağızdan bal akıyor” denilir. Güler bir yüz, tatlı bir dille tamamlandığı zaman, insana bütün kapılar açılır. Büyüklerimiz “Gönüllerin anahtarı yumuşak huy ve yumuşak kelimelerdir” demişlerdir. Gönüller güzel ve hoş sözlerle kazanılır. İslam adabının, gereği olarak tatlı konuşmak ve güler yüzlü olmak durumundayız. Peygamber Efendimiz (s.a.s) de, **وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ** “**Güzel söz sadakadır**”⁸ buyurmuştur. Güzel söz, sahibini Allah’ın rızasına kavuşturan, nimet içinde bırakan, fazilet ve iyiliklerdendir. **إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ** “**Güzel sözler ancak ona yükselir, Salih ameli de güzel sözler yükseltir**”⁹ Kur’an emri gereği güzel sözler Rabbimizin katına yükselecek ve zamanı gelince bize ödül olarak geri dönecektir.

İnsan konuştuğunda hayrı konuşarak, dilini güzelliğe alıştırmalıdır. Güzel konuşma Allah’ın tüm semavî dinlerde talep ettiği yüce bir meziyettir. Güzel bir ahlaka sahip olan kimse, herkesle güzel görüşür, onların sevgisini kazanır. Böyleleriyle birlikte olmaktan ve hoş sohbetler yapmaktan memnun kalırız. Güler yüzlü, tatlı dilli insanlar arasına girdiklerinde güneş gibi yüzlerinden ışıltı eksik olmaz. Girdikleri yeri aydınlatırlar.

“Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır” derler. Tatlı dil ve güler yüzle gönüller fethedilir. Önemli olan da gönülleri fethetmektir. Yüce Rabbimiz Kur’an’da; **إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا** “**Firavun’a gidin, çünkü o, azdı. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar.**”¹⁰ buyurmuştur. Buna göre müminlerin birbirlerine daha yumuşak söz söylemeleri gerekir.

Allah’a gönülden iman eden müminler olarak sözlerimizi güzelleştirmeliyiz. İnsanlara karşı bağışlayıcı olmalıyız. Yüreği kırgın olanları, yaralı gönülleri güzel sözlerle ve bağışlamak suretiyle kazanmaya çalışmalıyız. Müminin, Allah ve Resûlü nazarındaki bu itibarı, inananlar olarak bizleri onurlandırmakla beraber aynı zamanda bize ağır bir sorumluluk da yüklemektedir. Zira bu şerefe nail olabilmek onu liyakatle taşıyabilme çabasıyla mümkündür. O halde Allah Resûlü’nün benzetmesinde ifadesini bulan hurma ağacı misali her tarafımızdan fayda dökülen bir karaktere sahip olmak durumundayız. Bizler bu çaba içinde olduğumuz müddetçe şuna kesin olarak inanmalıyız ki Allah hem dünya hem de ahirette sahip olduğumuz bu sağlam inançla ve sözle bizleri ayakta tutar. Ancak bu sayede çeşitli bela ve musibetlere karşı dayanma gücüne sahip oluruz.

* Dr. Bahattin AKBAŞ

* Mahmut DEMİR

⁸ Buharî, “Edeb”, 34

⁹ Fatır, 35/10

¹⁰ Tâ Ha, 20/43-44